دو نفر که به یکدیگر دشنام می دهند، گناهش بر آغازگر است تا آنکه ستم دیده [یعنی نفر دوم] از حد بگذرد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «المُتَسَابَّانِ مَا قَالا فَعَلَى البَادِي منهُما حَتَّى يَعْتَدِيَ المَظْلُومُ»: «دو نفر که به یکدیگر دشنام می دهند، گناهش بر آغازگر است تا آنکه ستم دیده [یعنی نفر دوم] از حد بگذرد».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

دو نفری که به هم دشنام داده و بد و بیراه می گویند، گناه این کارشان به گردن کسی است که آغازگر دشنام بوده است؛ چون او بوده که تجاوز به حق دیگری را آغاز کرده است؛ اما دیگری گناهی ندارد. چون وی اجازه دارد پاسخ کسی را که به او ظلم می کند بدهد؛ اما اگر مظلوم بر ظالم تعدی و تجاوز نمود و از حدی گذشت که در محدوده ی آن اجازه ی پاسخ به ظالم دارد، در این صورت گناه مظلوم بیشتر از گناه کسی است که آغازگر این دعوا بوده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/8878